

УДК 323.2:[336.531.2:008](73)

ФІНАНСУВАННЯ ТА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРОЮ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Сінкевич Є.Г., Ільїка В.С.

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

У статті досліджується фінансування культурної галузі Сполучених Штатів Америки. Розглядається ряд проблем фінансового забезпечення сфери культури. Також надається характеристика системи управління культурою та розглядаються культурні організації, що мають фінансування на федеральному рівні. Здійснено опис пріоритетних напрямків роботи федеральних установ у сфері культури. Досліджується роль приватного сектору в фінансуванні закладів культури Сполучених Штатів Америки.

Ключові слова: фінансування, управління культури, культура США, структура культурної галузі федерального рівня.

Постановка проблеми. В умовах сьогодення ведення культурної політики є одним з пріоритетних напрямків як зовнішньої, так і внутрішньої політики будь-якої країни. Не виняток і США, де культурі приділяється головна роль у формуванні американської політичної нації. Економічна криза у світі не оминула і Сполучені Штати Америки. Таким чином питання фінансування культурної галузі постає дедалі гостріше з кожним роком.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробці проблематики присвячені твори як вітчизняних, так іноземних вчених. Серед яких роботи Фесенко Н.С., Горина В., Белла Д., Фен-

гейбаума Х.Б., Калла Н.Дж., Філімонова Г.Ю., Баталова Е.Я., Хантінгтона С.П., Гранта А., Уткіна А.І. та інших.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Фінансова підтримка культурної сфери Сполучених Штатів Америки відіграє значну роль у виявленні, зберіганні та примноженні культурних надбань американського народу. Фінансове забезпечення галузі культури на федеральному рівні має тенденцію до зниження з кожним роком. Це може призвести до падіння рівня національної самосвідомості американців, що в свою чергу негативно вплине як на культурну політику країни загалом, так і на розви-

ток культурної індустрії США зокрема. Тому, на нашу думку, є доцільним дослідження фінансового забезпечення галузі культури США на теперішній час.

Мета статті. Головним завданням даної статті є надання характеристики системи фінансування культурної галузі США сьогодні. Та розгляд головних напрямів федерального фінансування і управління сферою культури.

Виклад основного матеріалу. Культура є невід'ємною складовою самобутності американського народу. Саме пильна увага до культури допомагає країні активно розвивати сферу туризму, торгівлі та освіти. Сьогодні близько двох мільйонів американців вибрали творчі професії як покликання у житті. Серед них дизайнери, танцюристи, актори та співаки, архітектори, письменники та художники.

Сполучені Штати Америки не мають спеціальної глибокої політики у сфері культури, немає ні центрального міністерства, ні відомств, які б займалися розробкою системи ведення культурної політики, розподілом бюджету і контролем над культурними надбаннями. Сполучені Штати Америки дотримуються децентралізованої системи культурної політики, яка має на меті не контроль над фінансуванням культурної сфери, а заохочення податковими пільгами всіх приватних організацій та осіб, що вкладають кошти у культуру. При цьому державою не контролюється культурна діяльність митців, вона також не має і впливу на її зміст.

Пріоритетними напрямками всіх організацій у сфері культури є розвиток та вдосконалення культурницьких заходів, при цьому вони не несуть відповідальності за результати праці. Таким чином можна стверджувати, що американська система культури є складною, різноманітною та мінливою.

Характерною рисою моделі фінансування культури в США є мінімальна бюджетна підтримка з боку держави: 55% забезпечення приходить від власних доходів організацій в сфері культури завдяки продажу білетів, реклами, внутрішніх внесків членів; 25% покриваються за допомогою грантів приватних фондів та пожертвувань приватних підприємців і компаній, зацікавлених у розвитку культури; 12% бюджету покривають інвестиції та цінні папери, і 8% – з державного сектору [1].

Держава підтримує саме спонсорство за рахунок грантів, а не виділення субсидій. Ця обставина стала поштовхом для розвитку американського спонсорства у свій час. На відміну від благодійних внесків, підприємницьке спонсорство пов'язане в першу чергу з ринковими відносинами організації і використовується скоріш у рекламних цілях.

Податкове законодавство Америки частіше всього не має форм виділення спеціальних пільг за вклад у розвиток культури з боку підприємців, але налічує велику кількість можливостей скорочення податків компаній за рахунок погашення витрат на різні маркетингові операції та рекламу. Компанії цим активно користуються, вписуючи спонсорство у певні статті витрат на місяць. Таки чином можна зробити висновок, що за рахунок часткового погашення місячних ви-

трат корпорацій та організацій, що інвестують у розвиток культури, держава виділяє субсидії на розвиток бізнесу.

Сьогодні важливу роль у фінансуванні культурної політики відіграють і банківські кредити та кредитні пільги. Через кризу в світі, яка не минула і США, багато організацій та приватних підприємців намагаються сьогодні мінімалізувати взяття кредитів. Країна приділяє цьому питанню багато уваги, надаючи організаціям культурницького спрямування, чи приватному митцю гарантії по кредиту.

Сполучені Штати Америки, навіть не зважаючи на той аспект, що лєвова доля фінансування приходить на приватний сектор, постійно підкреслюють важливість підтримки культури. Федеральний уряд, як і уряди штатів дотримуються позиції необхідності фінансової підтримки культурної політики. Відсутність прямих фінансових вливань з бюджету країни щедро компенсуються виділенням грантів на підтримку та розвиток культури. Слід також зауважити, що більша частина виділених державних коштів йде на допомогу музеям та бібліотекам, а менша – на розвиток виконавського мистецтва. Така політика розподілу проводиться через розуміння того, що фінансові вливання до музеїв та бібліотек є меншими, ніж фінансовий обіг приватного виконавського мистецтва. Прибуток останніх ж, повністю окупає всі фінансові затрати, пов'язані з організацією та проведенням культурних заходів, будь то сольний концерт чи приватна виставка. Саме тому думка про те, що держава за власною ініціативою, і повністю відмежувалася від участі у проведенні культурної політики є хибною.

Таким чином, можна чітко визначити, що фінансування культури сьогодні проводиться за трьома векторами:

1. Пряме фінансування з боку держави, інструментом якого виступає національний фонд мистецтв та гуманітарних наук, державні, релігійні та інші суспільні заклади.
2. Пряме чи непряме фінансування федеративними органами.
3. Вклад або благодійність з боку приватних підприємців, організацій, компаній тощо.

Але є і ряд творчих напрямків, які не отримуються фінансування з боку держави, у зв'язку з виробленням продукту, який орієнтований на самостійний прибуток. Це кінематограф, популярна музика та видавнича справа. Сполучені Штати Америки розробили систему фінансування на декількох рівнях: федеральному, регіональному та муніципальному.

Можна прослідити чіткий взаємозв'язок між їх завданнями та практичною діяльністю. В першу чергу це фінансування як загальних культурних організацій, так і окремих митців, вклад в естетичне виховання населення, надання доступу до культурних надбань та залучення до неї всіх прошарків населення, включаючи національні меншини, людей похилого віку, мешканців сіл та інших. У 1965 році були створені перші агентства мистецтва. І якщо з початку їх було декілька, то нині, кожен штат, кожна територіальна одиниця має агентство мистецтв. Це великий крок до підняття культурної діяльності населення та створення умов розвитку міц-

ної культурної політики. До того ж це створило спрощену систему контролю. Набагато простіше розробляти систему місцевого фінансування, яка охоплює окрему, невелику, чітко визначену територію. Головною задачею агентств є реалізація підтримки та фінансування культури на місцях, таким чином кошти організацій розподіляються серед окремих проектів.

Окремо схарактеризуємо кожен із рівнів фінансового забезпечення у сфері культури.

Федеральний рівень налічує декілька структур, які фінансуються повністю або частково за рахунок держави, а також метою яких є фінансова підтримка культурної сфери. До них відносяться: Національний фонд підтримки мистецтв, Інститут музейної та бібліотечної справи, Національний фонд підтримки гуманітарних наук, Національне агентство архівів та записів, Центр виконавчих мистецтв ім. Дж. Кеннеді, Смітсоновський інститут, Міжнародний центр Вудро Вільсона та Національна галерея.

Національний фонд підтримки мистецтва, який був створений у 1965 році, є основною структурою фінансування творчих проектів, організацій культурної сфери, окремих культурних діячів та засобів масової інформації. Більш ніж 50 років цей фонд є ініціатором великої кількості грантів у всіх штатах, надаючи можливість американцям долучитися до культури країни. Фінансування Національного фонду підтримки мистецтва надає підтримку проекту «Наше місто», за яким фінансується реабілітація солдат та ветеранів через культурну сферу впливу, а саме арт-терапію. Згідно з даними Американського бюро економічного аналізу Міністерства торгівлі, інвестиції Національного фонду привносять свій внесок у розвиток економіки країни. Не зважаючи на невеликий річний бюджет організації, станом на 2017 рік Національний фонд приніс країні прибуток, що дорівнює 4,2% від усього ВВП, надав більш ніж 4,8 мільйона робочих місць та призвів до активізації торговельного балансу держави у 26 мільярдів доларів [2].

Національний фонд підтримки гуманітарних наук, також є інституцією, що привносить вагомий внесок у розвиток культурної сфери Сполучених Штатів Америки. Головними напрямками фінансування фонду є освітні та гуманітарні проекти, виділення грантів на створення та консервацію історичних культурних пам'яток національного значення та світового масштабу, друк класичної американської літератури усіх напрямків, організацію виставок, фестивалів, зйомки документальних фільмів, що висвітлюють історичні етапи становлення Сполучених Штатів Америки та роль культурного аспекту в формуванні культурної національної самобутності американців.

Інститут музейної та бібліотечної справи це федеральне агентство, яке сьогодні фінансує більшість культурно важливих об'єктів країни, серед яких 15 тисяч музеїв, 120 тисяч бібліотек. Кошти, виділені з бюджет країни Інституту музейної та бібліотечної справи витрачаються в першу чергу на перебудову культурних організацій, розробку освітніх програм, створення нових культурних композицій, розроблення проектів наукових досліджень, пов'язаних з археологічними дослідженнями культурного напрямку

держави, а також розробку та підтримку програм, розрахованих на розвиток та підтримку громадських зв'язків між культурним сектором та місцевими спільнотами.

Потрібно також звернути увагу на найстаріший музейний заклад країни – Інститут Смітсона, який був заснований ще у 1846 році. Із того часу займає досить вагоме місце серед агентств культурної сфери країни. Цей науково-дослідницький та освітній інститут офіційно вважається державним та фінансується урядом Сполучених Штатів Америки, приватною благодійністю та за рахунок видавничої і комерційної діяльності (з більшою мірою створенням пізнавальних та освітніх програм та продажу сувенірної продукції). Інститут був названий на честь англійського вченого Джеймса Смітсона, який через відсутність нащадків заповів усі кошти на створення у Сполучених Штатах Америки організації, пріоритетним напрямком якої був би розвиток та розповсюдження знань. Мотив заповіту вченого, який значно вплинув на мистецтво та гуманітарні науки в країні, ще досі залишається загадкою. Через те, що Смітсон, як відомо, ніколи не був у Сполучених Штатах та не мав жодного листування з Америкою. Деякі вважають, що це був своєрідний протест проти жорстокості англійського суспільства. Інші ж дотримуються думки, що цей важливий вклад було зроблено мотивуючись інтересом до ідеалів демократії та просвітництва, що активно розквітало у США в ті часи. Тим не менш, створення інституту вивело країну на новий рівень просвітництва у сфері культури та мистецтва на той момент. Заслугами інституту є створення 18 музеїв, 9 дослідницьких центрів. Це лише у Вашингтоні. А ще було відкрито більш ніж 140 філій музеїв у 40 штатах, працює студія звукозапису, друкарня, налагоджено друк 2 журналів, створено інформаційно-освітній підрозділ та служби пересувних виставок, які експонують колекції, зібрані інститутом у 247 населених пунктах Сполучених Штатів Америки [3]. Архіви інституту Смітсона сьогодні слугують пам'ятником унікальності та неповторності культурної організації. Місією архіву є документування цілей та дій інституту, його прагнення до поширення та розповсюдження знань і культурної спадщини, зібраної та законсервованої інститутом для подальшого збереження, підтримуючи таким чином культурну самобутність американської нації. Серед пріоритетних напрямків є оцінка та придбання записів пов'язаних з документальними матеріалами культурної сфери, пропонування широкого спектру довідкових послуг та досліджень для суспільства, створення та розвиток продуктів, послуг і проектів, які стимулюють розуміння історії і культури американського народу та інше.

Міжнародний науковий центр Вудро Вільсона є частиною Смітсоновського інституту. І тим не менш веде свою окрему діяльність, що надає можливість розглядати інститут як окрему культурну організацію. Він є в певному роді Академією прикладних наук. В цьому Центрі найкращі вчені, відібрані за допомогою проведення конкурсів, вивчають теми міжнародного значення. Інститут фактично займається розглядом та розробкою певного питання: політичного, еко-

номічного чи культурного характеру, надаючи звіт з порадами владі США, стосовно можливих результатів того чи іншого політичного кроку. Проблематика може торкатися як внутрішніх проблем Сполучених Штатів Америки, так і її політичних дій на світовій арені. Також за допомогою засобів масової інформації Центр повідомляє світову спільноту, про результати проведених досліджень. Фінансується за рахунок як державного забезпечення, так і завдяки внескам з боку приватного сектору.

Бібліотека Конгресу США. Чи не найбільша у світі бібліотека, яка є підрозділом, що обслуговує сьогодні органи федеральної законодавчої влади. Це найбільше за площею книгосховище має 3 будівлі. Створена у 1800 році за пунктом закону про перенесення столиці з Філадельфії до Вашингтону. За яким виділялися кошти у розмір 5 тисяч доларів на закупівлю книжок, необхідних для плідної роботи Конгресу, та побудову спеціального приміщення для їх зберігання. Бібліотека налічує більш ніж 5600000000 примірників різними мовами світу, 3797 інкунабул. До її колекції увійшли рідкісні видання грецьких та латинських авторів, зокрема Геродота та Лукреція, авторів епохи Відродження, серед яких роботи Копреніка, Велазія, Вазарі, Декарта та інших, видання авторів Просвітництва, наприклад, Вольтера, Руссо, Дідро. Серед інших раритетів можна побачити Біблію Гутенберга та «Географію» Птолемея 1475 року. Бібліотека є однією з найбільших колекцій у світі та найбільшою у Сполучених Штатах Америки. Основним завданням Бібліотеки є якісна розробка універсальної колекції книжкових видань, що документують історію та подальший розвиток творчості американського народу. Яка буде фіксувати та приймати участь у розвитку цивілізації, а також організувати, зберігати та забезпечувати доступ до колекції. Бібліотека вже розробила новий сучасний режим систематизації розрізненої інформації. Завдяки технологічному прогресу кожен американець має можливість доступу до літератури будь якого напрямку. Особливо великої уваги приділяється виданням, що підіймають актуальні проблеми усіх сфер сучасного життя. Таким чином Бібліотека Конгресу є інструментом сучасності, завдяки якому держава може підіймати рівень культурної обізнаності американців, задовольняти потреби іноземних зацікавлених осіб, формувати підвищення рівня освіти, що в свою чергу призведе до зростання культури молодого покоління. Це один із найбільш фінансованих державою культурних закладів. За інформацією офіційної сторінки Бібліотеки Конгресу, у 2017 році державні асигнації склали 631,95 мільйонів доларів, включаючи витрати на покриття витрат у розмірі 52,07 мільйона доларів.

Національне агентство архівів та записів, це агентство налічує 18 федеральних архівів та 11 президентських бібліотек, що на сьогодні є загально доступними. Головною ціллю є зберігання та документування державних та історичних записів, а також розширення доступу суспільства до цих документів. Національний архів, активно включає соціальні мережі до списку пріоритетних напрямків реалізації зв'язків із

громадськістю. У 2009 році навіть був створений канал у мережі YouTube для залучення до перегляду документальних фільмів, що інформують суспільство країни про майбутні події, зміни тощо. Командою освіти була створена нова програма викладання, використовуючи архівні документи, плани уроків та інструменти, якими має оперувати вчитель викладаючи за цією програмою, що також прописані на сайті архіву в мережі Інтернет.

Центр виконавчих мистецтв ім. Дж. Кеннеді, був першою культурницькою структурою державного рівня, присвяченою виконавському мистецтву, будівництво якого сприяло фінансуванню уряду. Відкритий у 1971 році, центр сьогодні є осередком виконавського мистецтва країни. Основну частину фінансового забезпечення центру покриває державний бюджет, тим не менш приватний сектор відіграє важливу роль у фінансуванні проектів організації. На сцені центру щороку проводиться широкий спектр вистав, що охоплюють жанри: балет, оркестрова, камерна, джазова, популярна і народна музика, різноманітні мультимедійні вистави. До того ж Центр проводить низку гастрольних постановок та телевізійних і радіо програм. Крім трьох головних театрів: Концертного залу, Оперного театру та Театру Ейзенхауера, у Центрі активно працює Сімейний театр, що є структурою художньої освіти як для дорослих, так і для дітей. Щороку Сімейний театр проводить ряд показних виступів молодих прогресивних виконавців різних напрямів музичного та театрального мистецтва. До того ж місцем реалізації багатьох культурних проектів, розрахованих не лише на культурний розвиток американської молоді, а й орієнтований на міжнародне співробітництво. Серед головних проектів Сімейного театру можна виділити такі: проект «Консерваторія» та проект «Виконавче мистецтво для кожного». В останні роки Центр Кеннеді активно працює над розширенням освітніх програм. Лише за минулий рік ці освітні програми охопили аудиторію у понад 11 мільйонів чоловік з усього світу.

Національна галерея мистецтв. Це одна з найвеличніших галерей, яка володіє унікальним зібранням творчих здобутків різних культурних напрямків зі всіх куточків світу: картини, скульптури, фотографії, найцікавіші зразки декоративно-прикладного мистецтва. Колекція картин італійських, французьких та американських митців налічує близько 1200 екземплярів. Особливої уваги заслуговує 20 тисяч малюнків, що передають історичний розвиток американських ремесел та народного мистецтва. Галерея була сформована у 1937 році, завдяки фінансовій підтримці С.Г. Кресса, Е. Меллона, Л.Дж. Розенвальда і Дж. Уайденера. Та фінансовий внесок не єдине, що вони зробили при створенні галереї. Для створення її експозицій, з приватних колекцій до галереї були передані більше ніж 2 тисячі картин, скульптур, виробів з фарфору та предмети декоративного мистецтва, що й склали основу національної галереї. Фінансування цієї організації, як і інших відбувається частково з державного бюджету, та за допомогою приватних внесків.

У минулому році адміністрацією Президента США Дональда Трампа був запропонований річ-

ний бюджет країни на 2018 рік, який передбачував повне закриття фінансування федеративних агентств культурної сфери. Ця заява викликала обурення суспільства. Комітетом Конгресу не підтримано дану ініціативу, і через 4 місяці був підписаний законопроект про фінансування Національного фонду мистецтв та Національного фонду гуманітарних наук. Згідно із законом, кожне з агентств отримує фінансування у 145 мільйонів доларів. Це на 5 мільйонів менше, ніж у 2017 році, та все ж таки набагато більше чим повне закриття фінансування. Це в свою чергу є доказом небайдужості до збереження культурних цінностей Сполучених Штатів Америки.

Що до регіональної підтримки, то головну роль у розвитку культурних надбань Америки грає Національна асамблея художніх агентств штатів. Кожним агентством керує рада керівників городян, які слідкують за його роботою. Суспільство приймає активну участь у проведенні програм і посідає центральне місце у плануванні культурних програм, та прийняті рішень стосовно виявлення та втілення у життя місцевих запитів громадян у сфері культури. Державні агентства мистецтв фінансуються за рахунок асигнування з бюджету. За законом вони отримують 40% від річного федерального гранту, виділеного Конгресом Національному фонду мистецтв. Мистецтвом, на думку представників цих агентств є ключовим у розвитку яскравого суспільства та створенні робочих місць для багатьох мільйонів американців. У кожному звіті вони нагадують про необхідність розвитку культури задля стимулювання бізнесу та збереження талановитого суспільства через культуру. Саме мистецтво, на їх думку, підтримує сильну демократію в країні, зберігає американську спадщину та коріння, передає унікальні традиції нації наступним поколінням.

Фонди також відіграють дуже велику роль у фінансуванні культурної політики країни. Вони займають середню сходинку між благодійниками та художніми організаціями, підтримуючи благодійні цілі. Життєдіяльність фондів підтримується за рахунок отримання прибутку з установчого капіталу. Популярність фондів можна пояснити вигідним податковим законодавством, що стимулює та підтримує благодійність. Серед провідних благодійних фондів можна виділити фонди Рокфеллера, Ендрю Меллона, Ліллі Ендаумент.

Також не можливо не звернути увагу на Фонд Форда, який на сьогодні займає провідне місце серед фондів Америки і протегує виконавське мистецтво. За весь період існування, ним було використано сотні мільйонів доларів на розвиток культурної сфери. З 1971 року плідно працює програма довгострокової фінансової допомоги, завдяки якій Фондом Форда буда надана допомога різним музичним на театральним організаціям, що були на межі закриття. Покращення умов існування та праці музикантів призвело до підвищення кваліфікаційного рівня концертів, що в свою чергу сприяло розвитку та зміцненню позицій організації у культурній сфері. Ця програма була чи не єдиною, що набула національного масштабу, охопивши усі штати Америки. Також значний вклад Фонду можна прослідкувати у галузі симфонічної музики. Він активно сприяв розвитку сучасного напрямку симфоніч-

ного мистецтва, забезпечуючи оркестри новітнім музичним матеріалом, фінансував програму обміну досвідом між адміністраціями оркестрів. Головною метою Фонду Форда є дослідження того, як «культурний аспект впливає та формує реальність, та як мистецтво, журналістика та кіно сприяє розвитку більш справедливого суспільства... Під час роботи приділяється пріоритетна увага проектам, що орієнтуються на митців, і поєднують у собі поглиблений та змістовний взаємозв'язок з суспільством...» [4].

Сьогодні, згідно з дослідженням Фонду Сардні розподіл фінансування мистецтв стає дедалі сфокусованим на великих організаціях, хоча це питання все частіше підіймається серед керівників фондів під час роботи над проблематикою справедливого та інтеграційного розподілу. Фондом було виявлено, що принаймні 2 відсотки художніх груп, що мають бюджет не менше 5 мільйонів доларів отримали за минулий рік фінансування у 58%, а 8% організацій мистецтв з бюджетом від 1 до 5 мільйонів отримують 21% фінансування. Із 90% організацій з бюджетом до 1 мільйона, тобто більшість художніх агентств, чверть з яких є організаціями орієнтованими на підтримку та розвиток африканських, латиноамериканських, азійських та індійських культурних традицій, отримують останні 21% від усіх грантів, подарунків та благодійних внесків. До того ж, за даними Фонду, велика кількість культурних груп постраждала у наслідок довгого дезінвестування, і через це майже не мають можливості залучення більшої кількості доходів та грантів. Через це здійснено ряд рекомендацій, стосовно покращення системи фінансування, серед яких розробка спільних проектів більш великих художніх організацій з малими, залучаючи при цьому багатих благодійників та підприємців і розробка більш ефективної системи розподілу виділених коштів.

Висновки і пропозиції. Проаналізувавши систему фінансового забезпечення культурної політики з боку держави, нами було визначено, що держава відіграє важливе місце у формуванні та розвитку культурної обізнаності громадян Сполучених Штатів Америки. Сьогодні відбувається активізація всіх ланок освіти. Оперуючи великим набором інструментів, держава підіймає кваліфікаційний рівень викладачів, надає можливість звичайному споживачу отримати необхідну інформацію у будь-якій сфері. Також дуже велику роль посідає фінансування приватного сектору. Суспільство Сполучених Штатів Америки вважає, що найбільш впливовими є великі корпорації та компанії, через їх фінансування масштабних проектів та заходів. Аналіз показав, що приблизно 67 відсотків фінансування різних сфер культурної галузі приходиться з боку невеликих та середніх за розміром компаній. Всі ланки фінансування чітко працюють створюючи сильну систему, що активно співпрацює з економічною сферою країни, не забуваючи за виявлення та відповідність високому рівню запитів суспільства на культурну продукцію. Тим не менш, скорочення видатків на фінансування культурної сфери на федеральному рівні хоча ще не відчувається і майже не похитнуло саму систему, тим не менш несе реальну

загрозу цілісності культурної системи в цілому. Це в свою чергу може призвести до виникнення ряду питань (до прикладу, дуже великого впливу на зміст самої культури з боку приватного сектору, повної втрати контролю держави над культурною сферою та культурною індустрією країни). Це може сильно похитнути позитивний

імідж країни, і сприяти частковій втраті національної самобутності американців. Тому на нашу думку доцільним було б розробити довгостроковий проект фінансування культурної галузі, що надало б можливість не лише сприяти стабільному розвитку культури, а й збільшувати її можливості за рахунок державного фінансування.

Список літератури:

1. Фесенко Н.С. Загальні принципи адміністрування сфери культури в країнах-членах Європейського Союзу та США / Н.С. Фесенко // Теорія та практика державного управління. – 2015. – Вип. 1. – С. 224–230.
2. Калужский М. Бюджет культуры в США: собственные доходы и государственная поддержка / М. Калужский // Отчетные записки. – 2005. – Вып. № 4(25). URL: <http://www.strana-oz.ru/2005/4/byudzhnet-kultury-v-ssha-sobstvennyye-dohody-i-gosudarstvennaya-podderzhka>.
3. Филимонов Г. Культурно-информационные механизмы внешней политики США Истоки и новая реальность: Монография. Москва: РУДН, 2012. 408 с.
4. Creativity and Free Expression // Fordfoundation. URL: <https://www.fordfoundation.org/work/challenging-inequality/creativity-and-free-expression/>.

Синкевич Е.Г., Ильика В.С.

Черноморский национальный университет имени Петра Могилы

ФИНАНСИРОВАНИЕ И СИСТЕМА УПРАВЛЕНИЯ КУЛЬТУРЫ В СОЕДИНЕННЫХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Аннотация

В статье исследуется финансирование культурной отрасли Соединенных Штатов Америки. Рассматривается ряд проблем финансового обеспечения сферы культуры. Также дается характеристика системы управления культурой и рассматриваются культурные организации, которые получают финансирование на федеральном уровне. Дается описание приоритетных направлений работы федеральных учреждений культурной сферы страны. Исследуется роль частного сектора в финансировании культуры Соединенных Штатов Америки.

Ключевые слова: финансирование, управление культуры, культура США, структура культурной отрасли федерального уровня.

Sinkevych E.G., Ilika V.S.

Black Sea National University after Petro Mohyla

FINANCING AND MANAGEMENT SYSTEM OF CULTURE IN THE USA

Summary

In the article the financing the cultural branch of the USA is being investigated. A range of problems of financial procuring is being scrutinized. The characteristic of the management system of culture is provided as well as cultural organizations financed on a federal level are considered. Priority areas of federal institutions of country's cultural sphere are being provided. The role of private sector in financing the culture of the USA is being researched.

Keywords: financing, culture management, culture of the USA, structure of cultural branch of the federal level.